

[Ove Jensen]

Fremskridtspartiet kan støtte det foreliggende lovforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Ændringen af formueskatten i december har fremkaldt mange protester. Det er påfaldende, at det ikke er forhøjelsen af promillen, der har vakt al den larm. Det er fjernelser af § 11, der har skabt vrede. § 11 beskyttede de millionærer, der havde en særlig lav indkomst i forhold til formuen. Ved at placere deres formue sådan, at størstedelen af afkastet fremkom i form af værdistigninger, og ved i øvrigt at udnytte skattemæssige manipulationer til nedbringelse af deres skattepligtige indkomst kunne de slippe for at betale op til 80 pct. af formueskatten. Det er ikke så svært, at de er vrede. De vil naturligvis anse det for en sær uskik, at de pludselig skal til at betale den fulde formueskat.

Men det foreliggende forslag går ikke alene ud på at genindføre § 11, det går også ud på at ændre § 5, så formueejere får en ny mulighed for at slippe for at betale skat. Der er tale om en dobbeltsikring så at sige. Millionærer i dette land kan sandelig ikke være i tvivl om, hvor deres venner er. Til gengæld må den øvrige del af befolkningen undre sig over, at vilkårene skal lettes for millionærer, samtidig med at alle andre skal bære nye byrder.

Når det er sagt, skal det også siges, at der er problemer med formueskatten. Der er lige præcis to problemer. Det ene er, at vurderingsreglerne ikke i alle tilfælde er præcise nok. Specielt noterede aktier er ofte overvurderede. Dette problem er ved at blive løst, idet vurderingsreglerne ifølge ministerens oplysninger er ved at blive ændret. Det andet problem er, at formuen kan være bundet på en sådan måde, at det i praksis er vanskeligt at frigøre midler til udredning af formueskatten. Familieaktieselskaber er et godt eksempel på en gruppe, der er ramt. Ejere af formuer, der er bundet på den måde, skal naturligvis betale deres formueskat, men det kan være rimeligt at indføre henstandsordninger, så de ikke tvinges til uhensigtsmæssige dispositioner. Det er de to reelle problemer, der er, og der er for længst markeret politisk vilje til at løse dem både fra vores og fra socialdemokratiets side.

Men i stedet for at gå ind i denne problematik forsøger højrepartierne at udnytte lejligheden til at indføre sådanne regler, at formueejere ved passende manipulationer kan slippe for at betale skat. Vi vil med bestemtthed vende os mod dette forslag. Det er groft, det er asocialt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af det, som blev sagt fra fremskridtspartiets side, skal jeg kun komme med den bemærkning, at det var jo noget nemmere og ville blive noget mere udbytterigt, såfremt man kunne forvente, at fremskridtspartiet holdt sig til kendsgerningerne i stedet for at opdigte ting og sager. Jeg sagde udtrykkeligt ved tredje behandling af forslaget om den forhøjede formuebeskatning den 21. december 1979, at jeg ikke følte mig helt overbevist om, at vi kunne nøjes med den bremse, der blev tilbage, og derfor ville jeg sige, så det ikke kom som en overraskelse for nogen, at vi ville følge med og se, hvad der skete, og bede om at få oplysninger om, hvordan loven virkede. Til den tid ville vi så fremsætte et forslag, hvis åbenbare urimeligheder kunne påvises.

Og det er nøjagtig, hvad vi har gjort siden, og hvad hyklerisk der kan være i, at vi gør i januar og i februar, hvad vi har sagt i december, kan jeg ikke forstå.

Må jeg derefter komme til det lovforslag, som vi behandler i dag. Det går først og fremmest ud på, at de samlede skatter, indkomst- og formueskatter, tilsammen kun kan udgøre 70 pct. af den skattepligtige indkomst, og det lyder jo meget rimeligt sådan set. Men jeg vil gerne spørge, om det er helt velbetænkt, at man er endt med 70 pct. Hvis det er det, vil jeg gerne have at vide, hvorfor en mand med en indkomst på 600.000 kr. og en skattepligtig formue på 9 mill. kr. skal lettes med 24.000 kr., ikke i forhold til regeringsforslaget, men i forhold til det, der gjaldt før loven om den forhøjede formueskat, medens en mand, der har 9 mill. kr. i skattepligtig formue, men ikke har nogen indtægter – og det kan meget vel ske – skal have en skatteforhøjelse på næsten samme beløb. Hvad er grunden til, at man er endt i sådan et forslag?

Skønt jeg er enig i og har sagt det tidligere i denne sal, at en formueskat ikke er nogen